

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marcely Kučerové a soudců Mgr. RNDr. Jany Zaoralové a JUDr. Jana Pavlíčka v právní věci

žalobkyně: **České dráhy, a.s.**, IČ 70994226
sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1
zastoupena advokátem Mgr. Tomášem Pekárkem
sídlem U Nikolajky 5, 150 00 Praha 5

za účasti vedlejšího účastníka na straně žalobkyně:
RailReal a.s., IČ 26416581
sídlem: Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1
zastoupena advokátem Mgr. Tomášem Pekárkem
sídlem U Nikolajky 5, 150 00 Praha 5

proti

žalované: **LANCZ REALITY s.r.o.**, IČ 27612562
sídlem Malešická 2823/20a, 130 00 Praha 3
zastoupena advokátkou Mgr. Magdalenou Grznárovou
sídlem Dukelských hrdinů 567/52, 170 00 Praha 7

o vyklizení pozemků, k odvolání žalované proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 24. listopadu 2020, č. j. 21 C 436/2019-148,

takto:

- I.** Usnesení soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II.** Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 1.633,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Tomáše Pekárka.
- III.** Žalovaná je povinna zaplatit vedlejšímu účastníku na straně žalobkyně na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 1.633,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Tomáše Pekárka.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně zastavil řízení o odvolání žalované doručeném dne 28. 8. 2020 (výrok I.) a o nákladech odvolacího řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu (výrok II.).
2. V odůvodnění rozhodnutí soudu I. stupně se podává, že v řízení vydal dne 17. 7. 2020 rozsudek č. j. 21 C 436/2019-90, kterým rozhodl o povinnosti žalované vyklidit a vyklizené předat žalobkyni blíže specifikované pozemky a dále žalobkyni a vedlejšímu účastníku na straně žalobkyně uhradit náhradu nákladů řízení. Rozsudek byl právnímu zástupci žalované doručen do datové schránky dne 13. 8. 2020. Žalovaná podala proti rozsudku dne 28. 8. 2020 včasné blanketní odvolání, které bylo k výzvě soudu I. stupně doplněno dne 21. 9. 2020. Žalovaná byla usnesením ze dne 3. 9. 2020, č. j. 21 C 436/2019-103, doručeným dne 12. 9. 2019, vyzvána k zaplacení soudního poplatku z odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení usnesení. Lhůta k zaplacení soudního poplatku uplynula dne 15. 10. 2020, avšak soudní poplatek byl zaplacen dne 23. 10. 2020. Po citaci § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen SP), soud I. stupně dospěl k závěru, že žalovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje N. W.

nezaplatila soudní poplatek z odvolání ve stanovené lhůtě stanovené a řízení o odvolání žalované zastavil.

3. Proti usnesení podala žalovaná včasné a přípustné odvolání, ve kterém především namítala, že výzva k zaplacení soudního poplatku jí byla doručena až dne 13. 10. 2020 s tím, aby soudní poplatek zaplatila nejpozději do 15 dnů, tedy nejpozději do 28. 10. 2020. Žalovaná soudní poplatek uhradila už dne 23. 10. 2020, tedy ve stanovené lhůtě. Vzhledem k tomu, že žalovaná včas podala a doplnila odvolání a uhradila včas i soudní poplatek, tak není možné řízení o odvolání zastavit. Žalovaná závěrem navrhla zrušit napadené usnesení a pokračovat v odvolacím řízení.
4. Žalobkyně a vedlejší účastníci na její straně označili tvrzení žalované za nepravdivá. Z nahlížení do spisového materiálu totiž vyplývá, že výzva k úhradě soudního poplatku za podané odvolání proti rozsudku soudu I. stupně byla žalované odeslána do datové schránky jednou datovou zásilkou společně s výzvou k doplnění chybějících náležitostí uvedeného odvolání. Obě tato usnesení byla právnímu zástupci žalované doručena dne 12. 9. 2020. Dne 13. 10. 2020 byla právnímu zástupci žalované doručena výzva ze dne 12. 10. 2020 k upřesnění, zda má soud I. stupně považovat bod 1 odvolání za námitku podjatosti. Není tak pravdivé tvrzení žalované, že jí byla výzva k zaplacení soudního poplatku doručena 13. 10. 2020 a lhůta k jeho zaplacení uplynula 28. 10. 2020, když lhůta marně uplynula již dne 15. 10. 2020. V důsledku uvedeného soud I. stupně řízení o odvolání správně zastavil, neboť k soudnímu poplatku uhrazenému po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. S ohledem na výše uvedené žalobkyně i vedlejší účastníci na její straně navrhovali, aby odvolací soud usnesení jako věcně správně potvrdil.
5. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, dle § 212 a § 212a o. s. ř., aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
6. Z obsahu spisu vyplývá, že žalovaná proti rozsudku č. j. 21 C 436/2019-90 podala včasné odvolání, které bylo soudu I. stupně doručeno dne 28. 8. 2020. Usnesením č. j. 21 C 436/2019-102 soud I. stupně žalovanou vyzval, aby odvolání doplnila o náležitosti podle § 205 o. s. ř. Usnesením č. j. 21 C 436/2019-103 žalovanou vyzval, aby do 15 dnů od doručení usnesení zaplatila soudní poplatek za podané odvolání v částce 10.000 Kč s tím, že usnesení nabyde právní moci poté, co uplyne lhůta 15 dnů pro podání námitek. Obě usnesení byla žalované doručena současně do datové schránky právního zástupce žalované dne 12. 9. 2020 přihlášením oprávněné osoby. Usnesením č. j. 21 C 436/2019-116, doručeným dne 13. 10. 2020, soud I. stupně vyzval žalovanou ke sdělení, zda v podání, kterým na základě výše uvedené výzvy doplnila odvolání, vznesla námitku podjatosti ve smyslu § 15a o. s. ř., žádná výzva k zaplacení soudního poplatku jí tedy nebyla opětovně doručována, jak chybně tvrdila a prokazovala žalovaná. Soudní poplatek za podané odvolání byl až zaplacen dne 22. 10. 2020, jak vyplývá ze záznamu účtárny o složení soudního poplatku ze dne 23. 10. 2020, který byl zaúčtován pod účetním dokladem č. 3703/205/2020 na účtu č. 3703-524031/0710, vedeném u ČNB (na listu č. 129).
7. V souladu s § 4 odst. 1 písm. b) SP jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním odvolání. Dle § 9 odst. 1. téhož zákona „*nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*“
8. Žalované vznikla podáním odvolání dne 28. 8. 2020 povinnost k zaplacení soudního poplatku, přičemž již tohoto dne měla být splněna. Minimálně od obdržení výzvy doručené dne 12. 9. 2020 si byla žalovaná vědoma své povinnosti a následku spočívajícího v zastavení řízení, který bude následovat, pokud nebude soudní poplatek včas zaplacen. Usnesení č. j. 21 C 436/2019-103 nabylo s ohledem na § 9 odst. 2 zákona č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících právní moci dne 30. 9. 2020 a tohoto dne tak nabyl právní moci výrok rozhodnutí, dle kterého měla žalovaná zaplatit soudní poplatek do 15 dnů od doručení (a nikoli od právní moci) usnesení. Lhůta k zaplacení

soudního poplatku tak počala běžet dnem následujícím po doručení výzvy, tedy dne 13. 9. 2020, a marně uběhla dne 30. 9. 2020, když den 27. 9. 2020 připadl na neděli, den 28. 9. 2020 na státní svátek a posledním dnem, kdy žalovaná mohla včas zaplatit soudní poplatek, bylo úterý 29. 9. 2020. Soudní poplatek však byl zaplacen později (dne 22. 10. 2020), a proto k němu nemohlo být s ohledem na dikci § 9 odst. 1 SP přihlíženo.

9. Odvolací soud proto usnesení soudu I. stupně podle § 219 o. s. ř. jako správné potvrdil, a to včetně výroku II. o nákladech odvolacího řízení.
10. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 a § 93 odst. 3 o. s. ř., dle kterého žalobkyni a vedlejšímu účastníku na straně žalobkyně, jež měli ve věci plný úspěch, přísluší právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.
11. Z tarifní hodnoty sporu v částce 10.000 Kč dle § 9 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen AT), činí odměna za 1 úkon 1.500 Kč. Právní zástupce učinil ve věci úkon vyjádření k odvolání nikoli do věci samé jak za žalobkyni, tak i za vedlejšího účastníka. Jelikož zastupoval více osob, odměna za úkon se snižuje o 20% podle § 12 odst. 4 AT na 1.200 Kč. Dále právnímu zástupci náleží související paušální náhrada výdajů v částce 300 Kč podle § 13 odst. 4 AT. Fakticky advokát učinil pouze jeden úkon vyjádření k odvolání jménem dvou osob a vznikly mu tak pouze jedny náklady, které proto odvolací soud rozdělil na polovinu mezi žalobkyni a vedlejšího účastníka, tedy na 150 Kč. Advokátu za každou ze zastupovaných osob přísluší odměna **1.200 Kč**, paušál **150 Kč** a též **283,50 Kč** představující náhradu 21 % DPH z těchto částek. Celkově tak žalobkyni i vedlejšímu účastníku vznikly během odvolacího řízení náklady po **1.633,50 Kč**, na jejichž nahrazení mají právo v obecné pariční lhůtě a k rukám advokáta (§ 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání, za podmínek ust. § 237, § 239 a následujících o. s. ř. ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím soudu I. stupně. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 2. února 2021

JUDr. Marcela Kučerová v. r.
předsedkyně senátu